

מבחן האמינות הנאמנות והאמונה

על פי רוב יש לממונה על הבטיחות תפקיד בעל משמעות כ-ישות משפטית אוטונומית למחצה אשר פועל מתוקף חוק המחזיק סמכויות חקיקתיות ביצועיות ושיפוטיות (סעיף 16 לתפקיד הממונה על הבטיחות).

לממונה בטיחות העוסק במלאכתו, זקוקים העובדים מבלי שירצו בו ובתפקיד שליחותי זה, שאין בו חנופה, על אף כי הוא עלול חלילה לסבול מחרפות, גידופים וביזיונות במסגרת תפקידו, הוא מבצעו באמינות, בנאמנות ובאמונה.

הממונה עומד בניסיון האמונה למרות החוקים הנלווים אליו ושיש בידו סמכות, הוא מחויב לעשות הכול באהבה ולא ישתמש בסמכותו על מנת לנטור או לנקום באדם שזלזל בו ואם לא נצליח למנוע את הדליפה נשתדל למנוע את הניצוץ .

בעל תפקיד בין שהוא איש מאמין ובין שלא, יודע כי עליו לבצע תפקידו וזאת משום שיש עין צופה ואוזן קשבת בכל תנועה שהוא עושה ואם יתנהג שלא כהוגן הוא יצטרך לתת על כך את הדין.

"ההשגחה העליונה תמיד לצדו של הזהיר" תרתי משמע.

תפקיד הממונה הוא לייעץ ולשרת את ציבור העובדים, תפקידו חשוב לכלל הציבור והוא נמצא במבחן האמונה, האמינות והנאמנות היא עד כמה ולמי ? הלוא מחייטנו תלויה במשלם שכרו, כאשר הוא כפוף לשלטון, לעיתים ניגודי האינטרסים והפער התהומי בין השולח אל הנשלח מתנגשים ומעמידים את הממונה במבחנים נפשיים. אז מה אתם חושבים, האם לזה ששלח אותו ? לזה שמשלם לו את שכרו ? או לעצמו ? או לכולם יחד ? האם הדבר אפשרי ? האם אנו אמורים להפעיל שיקולים מצפוניים, מוסריים הגיוניים, סבירים וחוקיים או כלכליים או את שיקולי אינטרסים ומניעים זרים ומוסתרים.

הדילמה קיימת ולמלווה אותנו, אך עדיף כי הממונה ינצל את תפקידו באמינות ויתנהג בדרך ארץ מקובלת, סבירה, חדור רצון טוב להיות שליח נאמן וזאת על מנת להשליט סדר מכוח סמכותו, לחנך, להדריך, לעזור לעובדים ולהטיב עימם בדרכי נועם, גם אם מוצו כל האפשרויות, יפעל ללא חולשה ומבלי להתאכזר, כי בסוף עדיפה הדרך בחינוך, מאקט הכוחנות שבענישה, שלא הוכח בוודאות כי דרך המזור היא התרופה להרתעה, כל אדם גם אם נחשב בחברה לנורמלי, אולם יש לו בעיות בנפש, עצבות, פחדים, חרדות, חוסר סיפוק נפשי, שעמום, חולשה בנפש, מצבי רוח, דאגות, עצבים, כעס ועוד ולכן היצמדות לאמונה, לנאמנות ולאמינות ככל שניתן לחבר ביניהם יתרפאו כל הבעיות הנפשיות.

לדוגמא: ממונה שעצר עבודה או מנע מעובד לבצעה, במקום לפנות אליו בגסות ולהתקיף אותו, גם אם על פי החוק יש לממונה את האפשרות למנוע, לקנוס, לבטל לדחות עבודה, דבר שגורר באופן טבעי, התנהגות דומה מהצד השני המלווה בכעס ומרירות, ישתדל כבודו ויעדיף להתנהג ברחמנות זהירה, בהגינות מרבית, בשיקולים ערכיים, ידבר עמו בלשון רכה, בסבר פנים יפות כבדרך ארץ ובהתחשבות האפשרית גם אם התפקיד מחייב ציות לפקודה ולחוק היבש, יש להשיר מבט אל הסיכוי מול הסיכון ולהיפך, אולם לא להיות מוטה ומוטעה משיקולים נוחים ככל שיהיו.

" ולשון רכה תשבור גרם " (משלי כה טו)

שפע של ברכות יזכו את הממונה מלמעלה ומלמטה, פרט לשכרו ושמו הטוב ילך לפניו. "כל שרוח הבריות נוחה עמנו, רוח הבורא נוחה עמנו".

ארגון הממונים על הבטיחות והגיהות

רצון הבורא שעולמנו יתקיים חוק וסדר ולכן תפקידינו הוא רם מעלה מעל תפקידים ומקצועות רבים, כי הממונים על הבטיחות הם הממונים על קיום הסדר הטוב במניעת צער הבריות. לולא אכיפת החוקים, העולם הזה היה תוהו ובוהו של ממש.

מהי נאמנות ?

יושר, ערך מוסרי, שבבסיסו דבקות, מסירות והקרבה לבני אדם ולערכי החברה והתרבות אליהם הם משתייכים, באמות מידה מוסריות ביחסי בני אדם לזולת, לחברה, לדעות וערכים וההזדהות עימם.

נאמנות היא הגינות מוחלטת המוזנת מעקרונות גבוהים, שלמות פנימית ועם הסביבה הבנויה ממערכת יחסים ארוכת טווח המוכנה להתמודד עם קשיים מפאת המחויבות.

"כל המתהלכים באלה... ברית אל נאמנות להם לחיותם אלף דור".

מהי אמינות ?

היסוד הבסיסי הנדרש מכל מי שחפץ בתקינות מוסרית, ללא רבב, בשלמות ובתום.

התכונה של מי שניתן לסמוך עליו ולהאמין לו במהימנות, אמינות היא מכשיר מדידה לערך האדם במניעת הטיה או שקר במניפולציה, קומביניציה ודרך לא מקובלות על הבריות, המשמשות כלים שליליים להשגת מטרת אינטרסנטיות.

מטרת האמינות היא :

לנבא, לנתח, למנוע ולהפחית תקלות לאורך זמן.

אמינות היא דבקות ביושרה. אמינות היא מעבר מעולם ה- צפצף לעולם הסמוך.

מהי אמונה ?

דבקות ברעיון וביטחון מלא באדם, שלא יאכזב, שניתן לסמוך עליו. "עיקרה - להאמין במה שלא רואים, תגמולה - לראות את שמאמינים. קשה לו לאדם בכל תקופה לחיות בלי ידיעה שיש מישהו משגיח עליו ואשר עתיד לתת לו כגמולו. ההדרכה שמטרתה לשפר את יכולת הלמידה וההכשרה.

המילה אמן ?

משמעותה המילולית של המילה "אמן" היא "כן ונכון", כמו כן פירושה "הלוואי". מסכים, מקובל, נכון, כן וכו'. מהמילה אמן וממנה נגזרות המילים: נאמנות, אמינות ואמונה.

בדרך הדרש מפורשת המילה כראשי תיבות של המשפט "אל מלך נאמן", ומשמעה הכרת תודה לשם וקבלת מלכותו.

ישנם פירושים נוספים כגון: ארור מקללי נפשי, או כחרוז ארגון ממונים נאמן ועוד. *העולם מלא בשאלות לגבי תכלית האנושות והאם סוף סוף יהיה טוב או שכבר טוב והיקום מיצה את יכולותיו ואולי הוא צריך להתחיל מבראשית.

תודה שהקדשתם זמן לקרוא.

המחבר: יעקב עזרא.